

Arrest

nr. 63 898 van 27 juni 2011
in de zaak RvV 70 152 / II

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen en X, op 14 april 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 22 juni 2009 dienden verzoekende partijen een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Via op 9 mei 2010, op 14 augustus 2010, op 3 oktober 2010 en op 19 oktober 2010 gedateerde brieven maakten verzoekende partijen een aantal aanvullende overtuigingsstukken over.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 22 oktober 2010 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partijen om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard.

1.4. Bij aangetekend schrijven van 9 december 2010 dienden verzoekende partijen een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 4 maart 2011 de beslissing waarbij de tweede aanvraag van verzoekende partijen om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard. Deze beslissing, die verzoekende partijen op 15 maart 2011 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 9/12/2010 werd ingediend door:

[A. L.] [...]

nationaliteit: Armenië (Rep.)

[...]

[A., V.] [...]

+ kinderen:

[A., A.] [...]

[A., A.] [...]

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

De arts-attaché leidt af uit de voorgelegde medische attesten dat betrokkene voor haar aandoening medicamenteus wordt behandeld. Dat specifieke behandeling nog steeds noodzakelijk is en dat de evolutie en de prognose gunstig zijn mits specifieke behandeling. Dat uit deze medische stukken geen informatie kan weerhouden worden omtrent de verdere evolutie van deze aandoening en/of omtrent eventuele wijzigingen.

Wat de behandelings- en opvolgingsmethoden betreffen, verwijst de arts-attaché naar de correspondentie van 04/11/2008 van prof. Dr. A. Babloyan waaruit blijkt dat de nodige medicatie beschikbaar is in het land van herkomst, Armenië. Verder verwijst de arts-attaché naar een schrijven van 25/5/2009, eveneens van professor A. Babloyan waaruit blijkt dat de nodige medicatie beschikbaar is volgens het voorschrift van de arts. Dat behandeling en opvolging beschikbaar zijn. Dat deze patiënten met deze aandoening specifieke zorgen kunnen genieten van specialisten in de lokale poliklinieken ofwel in gespecialiseerde medische centra. Tenslotte verwijst de arts attaché naar lijsten van geregistreerde

geneesmiddelen van het SCFMTE in Armenië waaruit blijkt dat de nodige geneesmiddelen beschikbaar zijn in Armenië.

In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien betrokkene samen is met de rest van haar gezin kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

De arts-attaché besluit dat betrokkene kan reizen, dat haar aandoening geen medische contra-indicatie is om te reizen. Dat uit de voorgelegde medische attesten van 23/11/2010 en van 25/11/2010 alleszins niet blijkt dat er bij de betrokkene sprake was/is van een instabiele medische toestand of een strikte medische contra-indicatie om te reizen. Dat uit de voorgelegde medische attesten van 23/11/2010 en van 25/11/2010 geen medische noodzaak tot mantelzorg blijkt.

Derhalve

1) *blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,*

of

2) *blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste en tweede middel, die samen kunnen behandeld worden voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de rechten van de verdediging.

Zij verstrekken volgende toelichting:

"DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 9 december 2010, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten geen aandoening in haar hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 9 december 2010 twee medische verslagen dd. 23 november 2011 en 25 november 2010 van dokter Vander Perre Th. had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan een medische aandoening die van die aard is dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekster dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde medische verslagen dd. 23 november 2010 en 25 november 2010 niet zou blijken dat verzoekster zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling hij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 9 december 2010, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Vooreerst heeft verzoekster twee objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan zij lijdt - met name voegde zij bij haar aanvraag dd. 9 december 2010 medische verslagen hij van dokter Vander Perre Th..

Aan de hand van de medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is met name dat een regelmatige opvolging door een psychiater noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen dat een medische behandeling van verzoekster momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

Als haar behandelende arts bevestigt dat er medische behandelingen lopende zijn en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in haar advies dd. 1 maart 2011 waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 4 maart 2011 heeft gebaseerd, hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoekster voorgelegde medische verslagen om daarvan vervolgens een synthese weer te geven.

Ten derde verwijst de controle-arts in haar advies dd. 1 maart 2011 alsook verweerder in de bestreden beslissing dd. 4 maart 2011 naar zgn. correspondentie dd. 04/11/2008 en dd. 25/05/2009 met e.z. dokter Babloyan A. uit Yerevan, waaruit volgens de controle-arts zou moeten blijken dat psychotrope geneesmiddelen en psychische zorgen beschikbaar zijn in Armenië zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoekster mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoekster en aan haar behandelende arts de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoekster zelf van toepassing is.

Verzoeksters rechten van de verdediging worden geschonden omdat zij de zgn. correspondentie tussen de controlearts en de Armeense arts inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat ze deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vierde trekt verweerder foutieve, minstens voorbarige conclusies uit de voorgelegde medische verslagen.

Zo houdt verweerder in de bestreden beslissing foutief voor dat "in het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp".

In tegenstelling tot hetgeen verweerder voorhoudt, wordt in het advies van de arts NERGENS voorgehouden dat verzoekster arbeidsgeschikt zou zijn.

Deze conclusie van verweerder is dan ook strijdig met het advies van de arts, minstens is deze conclusie van verweerder voorbarig.

Ten vijfde is de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd met het door verzoekster voorgelegde medische verslag (dd. 25 november 2010 van dokter Vander PerreTh).

In tegenstelling tot hetgeen verweerder voorhoudt in de bestreden beslissing ("Dat de behandeling en opvolging beschikbaar zijn. Dat deze patiënten met deze aandoening specifieke zorgen kunnen genieten van specialisten in de lokale poliklinieken ofwel in gespecialiseerde medische centra...") blijkt uit het voorgelegde medische verslag dat aangepaste medische hulp in het geval van verzoekster niet voorhanden is..

(Zie stuk 4, dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 09/12/2010: "Je soussigné certifie que M° [L. A.] doit poursuivre le travail psychothérapeutique en Belgique, lequel est impossible pour elle dans son pays d'origine.")

Noch in het advies van de controle-arts, noch in de bestreden beslissing werd met deze opmerkingen van de behandelende arts enige rekening gehouden.

Integendeel!

De motivering in de bestreden beslissing druist in tegen de inhoud van het voorgelegde medische verslag.

Verweerder vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van het medisch verslag van de behandelende geneesheer van verzoekster.

Deze conclusie van verweerder is dan ook strijdig met het advies van de behandelende arts, minstens is de conclusie van verweerder voorbarig.

Ten zesde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat bovendien strijdig was met de medische verslagen van de behandelende arts, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In haar schriftelijke aanvraag dd. 9 december 2010 had verzoekster nochtans formeel aangeboden dat zij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat [z]ij ten allen tijde bereid is om op eerste vraag nadere toelichting te verstrekken, schriftelijk dan wel mondeling.

(zie Verzoekschrift dd. 09/12/2010:

"De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde kontakt opnemen met de behandelende psychiater van verzoekster.

...

De ambtenaar-geneesheer en/of de bevoegde diensten van de DVZ kunnen desgewenst ten allen tijde kontakt opnemen met dokter Vander Perre Th.

...

Verzoekster is vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken.")

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de medische verslagen van verzoeksters geneesheer dd. 23 november 2010 en 25 november 2010 tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter ongegrond te verklaren.

Indien de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilde komen, had zij bij verzoekster of bij haar arts specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid van verzoekster om te reizen naar Armenië; gelet op haar medische toestand, en, aangaande het causaal verband tussen beide; of verzoekster onderwerpen aan een medisch onderzoek om haar actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd.

De arts-attaché raadpleegde geen deskundige. noch werd er gecorrespondeerd met de geraadpleegde arts van verzoekster, die werkzaam is in de psychiatrie, aangaande de gezondheidsproblemen van verzoekster..

De arts-attaché bezit evenmin een bijzondere expertise aangaande psychiatrische klachten.

De arts-attaché heeft ten onrechte de door verzoekster voorgelegde medische verslagen op een niet-onderbouwde wijze weerlegd.

Verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaken van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 nu de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausible motiveringen. Stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet. TVVR 1993,67 ev.)."

3.1.2. Verwerende partij antwoordt als volgt:

"[...]

Na onderzoek werd er in casu geconcludeerd dat niet blijkt dat verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar verzoekster gewoonlijk verblijft. Er is geen bewijs aanwezig dat verzoekster niet kan terugkeren naar haar thuisland, of dat de beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.

De beslissing is gebaseerd op een uitgebreid medisch rapport van de arts-attaché dd. 01 maart 2010, hetgeen integraal deel uitmaakt van het administratieve dossier. Uit lezing van dit advies blijkt dat de verschillende medische attesten, die verzoekster heeft aangeleverd, wel degelijk in ogenschouw werden genomen en grondig werden onderzocht.

Verder blijkt ook dat de stukken die betrekking hebben op de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden van de medische problematiek in het land van herkomst, o.a. de emails van professor A. Babloyan en de lijsten van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië, zich in het administratieve dossier bevinden.

Verzoeksters middel mist derhalve feitelijke grondslag wanneer zij stelt dat zij geen kennis heeft kunnen nemen van deze correspondentie, en dat zij niet kan controleren of de informatie wel op haar van toepassing is.

In de correspondentie met prof. Babloyan wordt aangehaald dat de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar is in het land van herkomst.

In de bestreden beslissing wordt ook herhaald wat in het advies van de arts-attaché staat, namelijk dat de behandeling en opvolging van de aandoening mogelijk is in het land van herkomst. Verzoekster betwist deze stelling, maar brengt van haar mening zelfs geen begin van bewijs aan. Uit niets dat verzoekster aanbrengt blijkt dat zij geen toegang kan hebben tot de gezondheidszorgen in haar land, en de nodige behandeling niet kan verder zetten.

In de beslissing wordt tot slot gesteld dat het medisch advies van de arts-attaché niet vermeldt dat verzoekster arbeidsongeschikt zou zijn. Verwerende partij begrijpt niet waarom verzoekster van mening is dat het advies van de arts-attaché en de beslissing op dat vlak tegenstrijdig zouden zijn. Terecht werd dan ook gesteld dat verzoekster zelf kan instaan voor de kosten die gepaard gaan met noodzakelijke hulp. Dat geldt eveneens voor de echtgenoot van verzoekster, van wie geen medische klachten bekend zijn. Verzoekster heeft niet aangetoond, moest er al een prijskaartje hangen aan de medische zorgen in haar thuisland, dat zij in de onmogelijkheid zou zijn om deze kosten te financieren.

De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat geen enkele wetsbepaling oplegt dat verzoekster aan een bijkomend medisch onderzoek moet worden onderworpen.

Het is aan verzoekster om de nodige bewijzen aan te leveren van haar beweerde medische problematiek. De medische attesten dienen dermate gedetailleerd te zijn, dat het mogelijk is voor de controle-arts om een onderzoek ter zake te voeren. Verzoekster moet zelf zorgen voor een zorgvuldige bewijsvoering en met de nodige bewijzen voor de dag komen.

"Het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren." (RVV, arrest nr. 26.814, d.d. 30 april 2010)

De bestreden beslissing werd wel degelijk afdoende gemotiveerd en dit zowel in feite als in rechte. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt, (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). (R.V.V., arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)"

3.1.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr.

110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekende partijen het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoekende partijen neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kennen, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.1.3.2. In de mate dat verzoekende partijen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen inhoudelijk betwisten voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak dient onderzocht te worden in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Verwerende partij oordeelde – op basis van een verslag van een ambtenaar-geneesheer, van lijsten inzake de geneesmiddelen die in Armenië geregistreerd zijn en van inlichtingen die verkregen werden via professor Ara Babloyan – dat eerste verzoekende partij, ondanks haar gezondheidsprobleem, kan reizen, dat de medicatie en de medische zorgen die zij nodig heeft ook in haar land van herkomst kunnen verkregen worden en dat niet blijkt dat zij niet kan instaan voor de kosten die verbonden zijn aan de medische zorg die zij nodig heeft en besloot dat de aanvraag van eerste verzoekende partij, om op medische gronden tot een verblijf gemachtigd te worden, derhalve ongegrond is.

Eerste verzoekende partij stelt zes bemerkingen te hebben bij de motivering van de eerste bestreden beslissing.

Allereerst voert zij aan dat zij twee medische verslagen bij haar aanvraag heeft gevoegd en hieruit blijkt dat een verdere opvolging van haar medische problemen vereist is. In de bestreden beslissing wordt evenwel niet in vraag gesteld dat eerste verzoekende partij gezondheidsproblemen heeft en dat deze problemen verder dienen opgevolgd te worden. Er wordt enkel geduid dat deze aandoeningen verder kunnen behandeld worden in Armenië, aangezien de vereiste geneesmiddelen en opvolging er beschikbaar zijn. Verzoekende partijen weerleggen deze vaststelling, die door verwerende partij met stukken gestaafd wordt, niet.

Ten tweede stelt eerste verzoekende partij dat zij een medische behandeling volgt en dat dit gegeven zou moeten volstaan om haar tot een verblijf te machtigen. Haar standpunt vindt evenwel geen steun in de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

In een derde punt betoogt eerste verzoekende partij dat zij geen kennis heeft van de brief en het mailbericht van professor Babloyan waarop de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies baseerde om te stellen dat de medicatie die zij nodig heeft in Armenië beschikbaar is en dat haar psychische problemen er kunnen behandeld worden. Het loutere feit dat eerste verzoekende partij geen kennis heeft van de inhoud van deze documenten laat uiteraard op zich niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing niet op correcte feiten zou gebaseerd zijn of op kennelijk onredelijke wijze tot stand zou zijn gekomen. De Raad stelt verder vast dat de brief en het mailbericht van professor Babloyan opgenomen zijn in het administratief dossier dat door verwerende partij werd neergelegd en dat uit voormeld schrijven blijkt dat er in Armenië psychiaters zijn, dat er medicatie beschikbaar is en dat er een medische infrastructuur aanwezig is om personen met psychische problemen te verzorgen. Het stond eerste verzoekende partij vrij om, vooraleer zich tot de Raad te wenden, op basis van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur inzage te vragen in het administratief dossier van verwerende partij. Zij kan dan ook niet gevolgd worden in haar stelling dat zij voormelde stukken niet inhoudelijk kon verifiëren.

Eerste verzoekende partij voert ook aan dat verwerende partij de door haar aangebrachte medische verslagen niet correct beoordeelde en verkeerdelijk stelde dat in deze verslagen niet vermeld wordt dat

zij arbeidsongeschikt is. Een eenvoudige verificatie van de twee medische attesten die verzoekster aanbracht leert echter dat hierin niet wordt vermeld dat eerste verzoekende partij arbeidsongeschikt is. De bewering van eerste verzoekende partij mist dan ook feitelijke grondslag.

In zoverre eerste verzoekende partij daarnaast stelt dat uit de door haar aangebrachte medische attesten hoe dan ook niet blijkt dat zij wel arbeidsgeschikt is kan de Raad slechts vaststellen dat het niet kennelijk onredelijk is dat verweerder, nu hem medische attesten werden voorgelegd waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij enkel medicatie dient te nemen en geen ziekenhuisopname vereist is, het feit dat eerste verzoekende partij arbeidsgeschikt is als uitgangspunt neemt. Verzoekende partijen tonen trouwens niet aan dat dit uitgangspunt in casu incorrect is. Ten overvloede dient te worden gesteld dat het antwoord op de vraag of eerste verzoekende partij arbeidsgeschikt is enkel van belang is om na te kunnen gaan of zij voldoende financiële middelen kan verwerven om de nodige geneesmiddelen en medische opvolging te kunnen bekostigen en in de bestreden beslissing gewezen wordt op het feit dat ook andere gezinsleden een inkomen kunnen verwerven dat moet toelaten de medische kosten van eerste verzoekende partij te dragen. Uit het door verwerende partij neergelegde administratieve dossier blijkt bovendien niet dat verzoekende partijen minvermogend zijn. Zij verklaarden namelijk 22.000 dollar te hebben besteed aan hun reis naar België. Verzoekende partijen tonen dan ook niet aan welk belang zij hebben bij dit onderdeel van het middel.

Eerste verzoekende partij voert ook aan dat de stelling van verwerende partij dat een behandeling en opvolging van haar medische problemen in Armenië beschikbaar zijn in strijd is met een van de door haar aangebrachte medische verslagen. In het medisch attest van dokter Vander Perre wordt inderdaad gesteld dat de psychotherapeutische behandeling die eerste verzoekende partij nodig heeft dient verdergezet te worden en dat deze onmogelijk in haar land van herkomst kan verstrekt worden. Aangezien dokter Vander Perre, een arts van wie niet blijkt dat hij een autoriteit is op het vlak van de medische dienstverlening in Armenië, niet uiteenzet waarop hij zich baseert om te stellen dat een psychotherapeutische behandeling in Armenië niet mogelijk is en daar uit de door verwerende partij neergelegde stukken zonder meer blijkt dat een professor die in Armenië actief is bevestigde dat psychotherapeutische zorgen aldaar verstrekt worden in poliklinieken of gespecialiseerde centra, laat het feit dat de bewering van de arts die verzoekster consulteerde niet overeenstemt met de stellingname van verwerende partij niet toe te besluiten dat verwerende partij de bestreden beslissing gesteund heeft op incorrecte feiten.

Eerste verzoekende partij stelt tot slot dat de ambtenaar-geneesheer die verwerende partij adviseerde heeft nagelaten haar aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Aangezien de ambtenaar-geneesheer de medische problemen waaraan eerste verzoekende partij lijdt op zich niet in vraag stelt rustte er op hem echter geen verplichting om eerste verzoekende partij aan een medisch onderzoek te onderwerpen (cf. *Parl. St. Kamer*, 2005-06, nr. 2478/001, 35). Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer de zuiver medische diagnose die werd gesteld door de psychiater die eerste verzoekende partij behandelde niet betwistte, kan ook niet ingezien worden waarom hij met deze arts zou dienen te corresponderen of waarom hij zelf over een *“bijzondere expertise aangaande psychiatrische klachten”* zou dienen te beschikken.

Door te benadrukken dat zij bij haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden heeft aangegeven dat verwerende partij haar steeds mocht contacteren om nadere toelichting te verstrekken, toont eerste verzoekende partij evenmin aan dat verwerende partij haar medische situatie foutief inschatte.

Waar verzoekende partijen verder twee medische verslagen van dokter Bulduk van 31 maart 2011 neerleggen, dient erop gewezen te worden dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het totstandkomen van de bestreden beslissing geen rekening houden met de documenten die pas opgesteld werden nadat de bestreden beslissing genomen werd. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

De uiteenzetting van verzoekende partijen laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

3.1.3.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kunnen verzoekende partijen ook niet gevolgd worden waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.1.3.4. De Raad wijst er verder op dat verwerende partij terecht opwerpt dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 20 december 2001, nr. 102.201; RvS 3 november 2003, nr. 124.957; RvS 8 december 2004, nr. 138.181). Een schending van de rechten van verdediging kan in casu derhalve niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

4.1.3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat verzoekende partijen ook geschonden achten, legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het eerste en het tweede middel zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3.2.1. Verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij stellen het volgende:

“Uit de door verzoekster bij haar aanvraag dd. 9 december 2010 voorgelegde medische verslagen bleek dat voor verzoekster geen adequate medische behandeling in haar herkomstland aanwezig is waardoor een terugkeer onmogelijk is.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst. houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende:

Artikel 3 Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Een terugkeer naar haar land van herkomst is minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoekster totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoekster houdt een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor haar gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.”

3.2.2. Verwerende partij werpt het volgende op:

“De verwerende partij verwijst naar het eerste middel, en herhaalt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoekster aangehaalde medische problematiek in Armenië kan worden behandeld en opgevolgd en dat zij toegang heeft tot die medische zorgen in Armenië.

Verzoekster bekritiseert de beslissing, maar brengt geen enkel bewijs aan dat de beslissing onterecht zou zijn. Het is verwerende partij ook niet duidelijk met welke gegevens volgens verzoekster ten onrechte geen rekening werd gehouden.

Er is dan ook geen bewijs aanwezig dat verzoekster niet kan terugkeren naar haar thuisland, of dat de beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.

Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 E.V.R.M. Een eventualiteit dat artikel 3 E.V.R.M. kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St., nr. 105.233 van 27 maart 2002; R.v.St., nr. 105.262 van 28 maart 2002; R.v.St., nr. 104.674 van 14 maart 2002; R.v.St., nr. 120.961 van 25 juni 2003; R.v.St., nr. 123.977 van 8 oktober 2003).

Verzoekster maakt een schending van artikel 3 EVRM niet aannemelijk.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.”

3.2.3. De Raad stelt vast dat in casu door een ambtenaar-geneesheer werd vastgesteld dat de gezondheidsproblemen waarnaar eerste verzoekende partij verwees haar niet verhinderen om te reizen en uit de aan de Raad voorgelegde stukken tevens blijkt dat haar medische problemen ook in haar land van herkomst kunnen behandeld worden. Eerste verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk dat de behandeling die zij nodig heeft voor haar in Armenië niet toegankelijk zou zijn.

Er dient voorts op gewezen te worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./Verenigd Koninkrijk).

In deze omstandigheden kan eerste verzoekende partij niet gevolgd worden in haar standpunt dat een terugkeer naar haar land van herkomst een schending zou inhouden van de verbodsbepaling die voortvloeit uit artikel 3 van het EVRM.

Het derde middel is ongegrond.

3.3.1. In een vierde middel voeren verzoekende partijen opnieuw de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van hun standpunt betogen zij het volgende:

“Bij haar verzoekschrift dd. 9 december 2010 en diverse navolgende schrijvens had verzoekster twee medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan zij lijdt.

Uit de voorgebrachte medische attesten opgesteld door de behandelende arts bleek dat de medische aandoeningen van verzoekster van die aard zijn dat zij nood heeft aan een regelmatige opvolging door een psychiater en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde medische verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Het is onredelijk dat verweerder verzoekster niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen. doch zich beperkt heeft tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 1 maart 2011, dat niet volledig was en strijdig was met de medische verslagen van de behandelende arts.

Het gegrond verklaren van verzoeksters aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing."

3.3.2. In de nota met opmerkingen repliceert verwerende partij als volgt:

"[...]

Verwerende partij verwijst naar hetgeen uitgezet werd in de vorige middelen, en herhaalt dat er geen enkele reden was om een bijkomend onderzoek te vragen. Alleszins is er geen enkele wettelijke bepaling die de Dienst Vreemdelingenzaken verplicht om een bijkomend medisch onderzoek te doen. Verzoekster is zelf verantwoordelijk voor de bewijsvoering.

De verschillende medische attesten werden wel degelijk aan een grondig onderzoek onderworpen. Nu vast staat dat de nodige behandelingen en medicaties voorhanden zijn in het thuisland van verzoekster, en nu blijkt dat deze ook toegankelijk zijn voor verzoekster, is het verwerende partij niet duidelijk waarom de beslissing onredelijk zou zijn.

Verzoekende partij maakt ook niet duidelijk waarom de beslissing onredelijk zou zijn.

"Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de materiële motiveringsplicht geschonden is. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals in casu het geval, maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zich van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1990.

De Raad stelt, in het kader van zijn opdracht van wettigheidstoetsing, vast dat de overheid in redelijkheid tot de door haar gedane vaststelling komt en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling." (R.V.V., nr. 11096, 9 mei 2008)"

3.3.3. In zoverre verzoekende partijen nogmaals de schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoeren kan het volstaan te verwijzen naar de bespreking van de eerste twee middelen.

Het vierde middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK